

Oproep om te stoppen met het 'labelen' van kinderen

Rugzakjes. We zijn doorgeslagen in het 'labelen' van onze kinderen. Dat is zorgelijk, want een diagnose als ADD of autisme richt soms meer schade aan dan dat het iets oplost.

Een groepje jongens en meisjes krijgt om beurten een sticker op de rug geplakt, op elke een andere diagnose. Halverwege het filmpje klinkt er muziek en draaien ze zich om beurten om. Op de voorkant van het shirt van het kind met asperger staat 'activist', op die van de borderliner 'uitvinder', die van de manische jongen 'atleet' en bij de ADD'er 'psycholoog', bij het meisje met PDD-NOS 'filosoof', bij de bipolairre jongen 'ondernemer' en het anti-sociale meisje 'kunstenaar'.

Het filmpje hoort bij de gisteren gelanceerde campagne 'Gun kinderen hun eigen label', die nauw aansluit bij de recente conclusies van de Gezondheidsraad. Uit de laatste cijfers blijkt onder meer dat het aantal kinderen en jongeren dat ritalin gebruikt, de afgelopen jaren is verviervoudigd. De oorzaak ligt bij de toegenomen prestatiedruk in onze maatschappij en afgenomen tolerantie van afwijkend gedrag.

"Een verviervoudiging, dat kan toch niet? We hebben toch niet opeens een gestoorde, moeilijke generatie kinderen voortgebracht?", aldus kinder-

coach en mediadeskundige Liesbeth Hop, die de campagne heeft geïnitieerd vanuit de Nationale Academie voor Media en Maatschappij.

Volgens Hop ligt de oorzaak van overdiagnostisering ten eerste bij de maatschappij, zoals ook de Gezondheidsraad stelt. "Het begint al op school, met 'competentiegericht onderwijs'; ik word er al moe van als ik het hoor. Kinderen moeten allemaal aan dezelfde norm voldoen, terwijl een norm een omschrijving is van een gemiddelde. Als je daarvan afwijkt, ben je niet normaal. Maar afwijkingen horen juist bij een gemiddelde."

Ook overheidsbeleid speelt volgens haar een rol. "Tot voor kort had een kind een diagnose nodig om in aanmerking te komen voor een rugzakje, voor financiële hulp. Dat is sinds augustus gelukkig niet meer nodig dankzij het zogenoemde passende onderwijs. Wij zeggen: laten we dat nou ook echt passend maken en zorgen dat we de scholen aanpassen aan de diversiteit aan kinderen."

Met filmpjes, posters, een website en expertbijeenkomsten willen Hop en haar medestanders zorgverleners, medewerkers op scholen en ouders aan het denken zetten. "Hou je bezig met de vraag wat een kind nodig heeft, in plaats van wat een kind mankeert. Maar daar is een mentaliteitsverandering voor nodig."

GRIETKE MEERMAN

grietke.meerman@metronieuws.nl

De foto's van deze 'manische' atleet zijn onderdeel van de campagne 'Gun kinderen hun eigen label'.

Verlengstuk

Ook ouders treft blaam

Volgens kindercoach Liesbeth Hop is niet alleen de overheid en de maatschappij schuldig. Ook ouders treffen blaam. "We geloven in de maakbaarheid van ons leven. En kinderen zijn een verlengstuk van ons leven, dus die moeten ook naar het gymnasium. En als dat dan mislukt, dan zijn we bijna opgelucht wanneer blijkt dat er iets met het kind aan de hand zou zijn. Zo verplaatsen we het probleem van onszelf naar het kind."

Maar een psychiatrische diagnose is niet altijd een oplossing. Vaak werkt het stigmatiserend, veroorzaakt het kinderen tot een stereotype en werkt het sociale buitensluiting in de hand. Ook is het erg lastig om ooit van een label af te komen. Een ander nadeel is dat kinderen die de diagnose echt nodig hebben om zich verder te ontwikkelen, niet de aandacht krijgen die zij verdienen.

Liesbeth Hop

Kindercoach en directrice
Nationale Academie voor Media
& Maatschappij

reistijd

Werk aan het spoor in
herfstvakantie

Brandbrief FNV om nieuwe zorgwet